

Beløb, saaledes at den eventuelle Afgift altsaa anvendes til Tilbagebetaling af dette Beløb. Naar dette er Forholdet, forekommer det mig imidlertid, at Kommunerne netop i højeste Grad er interesserede i det Beløb, der her er Tale om. Man kan dog ikke paastaa, at det er et Beløb, som ikke berører Kommunernes Interesse, og samtidig hævde, at naar der først er vedtaget en Broafgift, skal Beløbet tilbagebetales Kommunerne. Jeg synes derfor, at Betænkningen paa dette Punkt er fuldkommen selvmodsigende. Kommunerne har i høj Grad Interesse i at vide, hvordan dette Spørgsmaal bliver ordnet.

Jeg for mit Vedkommende tror — og i den Henseende mener jeg at have mange Meningsfæller omkring i Landet —, at den eneste fornuftige Løsning er, at man siger: Det er Samfundet, det er Statskassen, der gør Udlæget til denne Bro, og den Dag, den er færdig, paalægger vi en Broafgift til Forrentning af Udgifterne. Jeg hørte ganske vist, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, at dette ikke var en Sum, der forslog noget som helst. Ja, der findes jo ikke i Bemærkningerne nogen Beregning over, hvad en Broafgift vil kunne indbringe, men der er i det sidste Aars Tid blevet ført ca. 70 000 Biler over med Færgen, og jeg vilde tro, at Antallet efterhaanden vil blive betydeligt større. Det vilde have været rart, om man havde faaet at vide, hvad det i Øjeblikket koster at faa Biler færget over, derudfra kunde man have foretaget nogle Beregninger over, hvorledes Forholdet vil stille sig. Jeg føler mig overbevist om, at der vil være adskillige, som gerne vil betale endog adskilligt mere for at passere over en Bro, end der nu betales for at komme over med Færgen. Naar man kører i Bil, er det, fordi man vil rask af Sted — det er en rastløs Tid, vi lever i —, og derfor tror jeg, at selv om man skal betale noget mere, end det koster i Øjeblikket at komme over med Færgen, vil man alligevel foretrække at køre over Broen. Ikke alene spilder man betydelig Tid ved at tage over med Færgen, men det er jo ogsaa langt behageligere at kunne køre over end at skulle have Bilerne om Bord paa Færgen og saa i Land paa den anden Side. Jeg tror altsaa, at den bedste Ordning vilde være, at man lod Statskassen gøre Udlæget til Broen og saa paalagde dem, der skulde benytte den, en Afgift. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var jo stærkt imod denne Broafgift og gjorde det Synspunkt gæl-

dende, at hvis man skulde betale 5 Ø. for at køre paa en Landevej, vilde det være baade gammeldags og meningsløst. Men det ærede Medlem maa erindre, at det er netop det, der sker i Øjeblikket; der betales ganske vist ikke 5 Ø., der betales langt mere for overhovedet at køre paa Vejene. Hvorfor skulde der da være noget urimeligt i, at de, der benytter Færdselsbroen, ogsaa kommer til at betale en Afgift? Det forekommer mig tværtimod i højeste Grad rimeligt, og det er sikkert ogsaa det, man i al Almindelighed har set hen til omkring i Landet. Jeg tror ogsaa, at Motororganisationerne er ganske indforstaaede med, at den Dag Broen er færdig, vil man blive nødt til at betale en Afgift for at passere denne Bro.

Ærede Medlemmer vil forstaa, at vi for vort Vedkommende ikke kan lægge den samme Velvillie for Dagen, som er kommet til Orde fra de andre Partier — jeg vil ikke sige overfor selve Broen, for vi ønsker Broen lige saa meget som nogen anden, men vi er ikke i Stand til at betragte det Grundlag, der her er lagt for Broens Tilvejebringelse, med den samme Velvillie, hvormed man betragter det fra anden Side. Vi mener, at det er en Samfundsopgave at faa denne Bro bygget, men vi mener tillige, at de, der skal benytte Broen, maa have en Forpligtelse til at betale for den Behagelighed, det er at kunne passere den i Stedet for at skulle færges over Bæltet.

Jeg forstaaer, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og det er jo for saa vidt ogsaa nødvendigt, som der er det ejendommelige ved Sagen, at selve Forudsætningen for Broen i Øjeblikket mangler. Forudsætningen er nemlig det Lovforslag angaaende Motorafgifterne, der ligger i det høje Folketing. Vi staar altsaa her — det er ogsaa fremført af ærede foregaaende Talere — og behandler et Forslag, hvis Forudsætning i Øjeblikket slet ikke er til Stede. Jeg skal ikke indvende noget særligt imod det trods det ejendommelige ved Forholdet — forhaabentlig trækker det sig i Lave —, men, som jeg sagde før, Lovforslaget maa derfor nødvendigvis i et Udvalg. De Tanker, som jeg har fremsat om, at Staten gør Udlæget, og man derefter, naar Broen er færdig, paalægger de motor-kørende en Afgift, vil jeg i hvert Fald gerne henstille til det høje Tings og den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i Udvalget.